

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ὁ Μενδρεσές κατεδαφίσθη ἐντελώς. Ἐν τῆς κατεδαφίσεως προήλθον εἰς φῶς: πλὴν τῶν κίωνων καὶ κοινόρων καὶ λοιπῶν, αἵνα ἀφαιρεθέντα ἀπὸ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα ἐχρησιμοποιοῦν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Μενδρεσέ καὶ περὶ τὰ ἑκατὸν ἑτέρα τεμάχια, ὧν τὰ μὲν ἐβδομήκοντα ἀρχιτεκτονικά, τὰ δὲ πέντε ἐνεπίγραφα καὶ τὰ λοιπὰ γλυπτὰ, διακροφόμενων ἐνὸς ἀνδρικῷ κορμῷ ἀγαλῶν καὶ ἐνὸς γυναικεῖον κορμῷ ἀγάλματος, ὡς Ἀφροδίτης, ἀρίστης τέχνης. Ἡ δὲ ἤρχισαν αἱ ὑπὸ τὸ κατεδαφισθὲν μέρος ἀνασκαφαί.

— Ἐκ τῶν ἐν ἀρχαῖᾳ Ἡλιδι διενεργουμένων ἀνασκαφῶν ἐβεβαίωθη ὁριστικῶς ὅτι ἐν τῷ χώρῳ ἔνθα γίνονται αἱ ἀνασκαφαί ἔκειτο τὸ θέατρον τῆς ἀρχαίας πόλεως. Κεῖται δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Βορειανατολικὸν τῆς ἀγορᾶς.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἤλθον εἰς φῶς καὶ τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα: Δέκα ὠραῖα κοῦκλαι, ἐν χρυσοῦν δακτύλιον Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, τρία φύλλα χρυσοῦ, τὸ ἐν μὲ εἰκόνα παριστῶσαν τὸν ἔρωτα, μίαν κοῦκλαν, ἣτις παριστᾷ τὴν Μέδουσσαν καὶ διάφορα τεμάχια καλῆς τέχνης, ποικίλα παριστῶντα.

— Ἐν τῷ Κεραμικῷ ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Μπροῦκνερ νεκροταφείον τῶν Χριστιανικῶν χρόνων τοῦ Ε' καὶ ΣΤ' αἰῶνος. Εὐρέθησαν ἐν αὐτῷ περιεργα ἄγγεῖα τῶν χρόνων ἐκείνων, πῆλιναι λυγναὶ μὲ ἀγαλῶν στανρούς καὶ ἄλλα χριστιανικὰ σύμβολα. Πιστοποιεῖται οὕτως ὅτι ὁ κορημνωθεὶς ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶχε διαδεχθῇ ἄλλην ἀρχαιοτάτην χριστιανικὴν ἐκκλησίαν.

— Εἰς τὸ χωρίον Μύρους τῆς Καρδίτης εὐρέθη ἄγγεῖον πῆλινον περιέχον 1586 ἀρχαῖα νομίσματα, πάντα ἀργυρᾶ, τὰ Γ' καὶ Δ'. αἰῶνος π. Χ. Ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 100,000 δρ.

— Προσεχῶς ἀρχονται εἰδικαὶ ἀνασκαφαί ἐν Θεσσαλίᾳ πρὸς ἀνακάλυψιν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρεται καὶ τὰς ὁποίας ἀπὸ 100 καὶ πλέον ἐτῶν ἐκλίδει δημοσίᾳ δαπάνῃ τῆς Πρωσίας ἡ ἐν Βερολίνῳ Βασιλικὴ Ἀκαδημία. Εἶνε λίαν τιμητικὸν ὅτι τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἀνέθηκεν ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν κ. Ἀρβανιτόπουλον, δι' ἐγγράφου τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Βιλαμόβιτς.

— Ὁ κ. Δαῖρπελδ ἐπελήφθη δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ ἀνακαλυφθέντι ὡς γνωστὸν ναῶ παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους Γαρίτης, φρονῶν ὅτι ἐκεῖ πηλοῖον θὰ ἔκειτο καὶ ὁ ἀρχαιότερος ἀναζητούμενος ναός. Εἰς τοῦτο προέβη ὁ κ. Δαῖρπελδ ἐνεκεν ἀνακαλύψεως τέχνης θεωρουμένου ὡς ἀνήκοντος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἀναζητούμενῳ ἤδη ναῶ.

— Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου ἐξακολοῦθοῦσιν αἱ παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον καὶ τὴν ὁδὸν Θρασύλλον εἰς τὸ Α. μέρος κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφαί τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ Ὁδείου τοῦ Περικλέους. Ἀνεσκάφη μετ' ἐπιμελείας ὁλόκληρος ὁ χώρος πρὸς βορρᾶν. Ἡλθον δ' οὕτω εἰς φῶς τὸ Βαλεριάειον τεῦχος (13ος αἰών), τμήμα τῆς διακλαδώσεως τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου τῆς Καλιόροφς (Ρωμαϊκῶν χρόνων) καὶ μεγάλη ἐπιφάνεια λελαξευμένη ὡς πλατεῖα ἐφ' ἣς εὐρέθη παχὺ στρώμα ἀπηνθρακωμένων ξύλων καὶ κεράμων ἀρχαίων.

Τοῦτο ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ πιστευθῇ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Σύλλα καὶ τοῦ Ἀριστίωνος. Ἐπομένως ὅτι τὰ λείψανα ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὸ πυρποληθὲν Ὁδεῖον, ὡς ἐν εἰδικῇ διαλέξει ἀνέπτυξεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας κ. Μιστριώτης. Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὴν γενομένην ἀνάλυσιν ἀνήκουν εἰς οἱονδήποτε δένδρα, τοιαῦτα δηλαδὴ ὅσα χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ ναυπηγικῇ, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἀποκλείεται ἡ πιθανότης ὅτι ταῦτα εἰσὶν οἱ ἀπηνθρακωμένοι ἴσιοι τῶν Περιικῶν πλοίων, οἵτινες ἐχρη-

σιμοποιήθησαν διὰ τὴν ὁροφὴν τοῦ Ὁδείου ὁμοίως καὶ ἐν μικρὸν ἐκ πηλοῦ τμήμα κιθάρας, μικρὰ πῆλιναι προσοπεῖα τριγυρὰ προσεῖτε μαρτυροῦσι, καὶ ἰδίως ἡ κατὰ τὰς σωζόμενας πληροφορίας πιστοποιήσις τοῦ χώρου, ἀλλὰ θετικὸν τι καὶ ἀπολύτως βέβαιον δὲν ἀνεκαλύφθη.

Ἐκ τῶν εὐρημάτων διακρίνονται τμήματα μαρμάρων ἐνεπίγραφα, πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια, περὶ τὰ ὀγδοήκοντα τοιαῦτα ἐκ τῶν κίωνων τοῦ Παρθενῶνος, αἵνα εὐρέθησαν ἐντετυγισμένα, θανμασία μαρμαρίνη κεφαλὴ ἡμιθέου καὶ μία στήλη, χωρισμένη δι' ἐγκαρσίου γραμμῆς, ἀνήκουσα εἰς τοὺς Ἐρμῆς καὶ ἀφιερωμένη πιθανῶς εἰς Ἐρμῆν καὶ Ἡρακλέα. Ὁμοίως καὶ ἄλλα συντρίμματα δευτερευούσης ἀξίας.

Ἀνυσυχῶς ἡ πρὸς Β. ἐξακολούθησις τῆς ἀνασκαφῆς εἶναι δυσχερὴς λόγῳ τῆς μεγάλης ἐπιχώσεως 17 μέτρ. καὶ ἀπαιτεῖται δαπάνη οὐ μικρὰ καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἐπληροφωρήθημεν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐργασία εἰς τὸ μέρος ἔνθα κεῖται ὁ ἀγορασθὸς ναῖσκος πρὸς Α, ἔνθα εἶναι τὸ βραχὺ δὲ λάξευμα καὶ ἡ ἐκ τούτου ἀρχομένη πλατεῖα ἔνθα πιθανολογεῖται ἡ θέσις τοῦ—τελειῶς κατεστραμμένου πρὸ αἰώνων— Ὁδείου.

Αἱ ἀνασκαφαί διενεργοῦνται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου κ. Π. Καστριώτου καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Χ. Ἡλιοπούλου.

— Ἐνδιαφέρουσα ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐν Κηρυναϊκῇ ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ σώματος τῆς κατοχῆς. Ἀνευρέθη τυχαίως παρὰ τὴν θέσιν Ἀτὶν - Σχιάτ κορμὸς γυναικὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου καὶ τεμάχια τεθραυσμένων ποδῶν, προσομοζομένων εἰς τὸν κορμὸν. Τὸ ἀγαλμα σναρμολογήθην, πλὴν τῶν βραχιόνων καὶ κεφαλῆς, εὐρέθη ὕψους 1,60. Ἀνάγεται εἰς τὸ πρῶτον ἡμίμου τοῦ Δ'. π.χ. αἰῶνος, καὶ εἶναι τῆς σχολῆς τοῦ Πολυκλείτου. Τὸ εἶρημα μετεφέρθη εἰς Ρώμην.

— Ἐν Κοζάνῃ πλησίον τῆς πόλεως εὐρέθη ἀρχαῖος ναός.

— Ἐν Χιμάρα εὐρέθη τεθραυμένη μαρμαρίνη σαροφάγος μετὰ παραστάσεων Ἀμαζονομαχίας, εἰς δὲ τὴν Παροικίαν ἑτέρα ὅτι σαροφάγος μετὰ βακχικῶν παραστάσεων.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μαχητής, ἐνεπνεύσθη τοὺς στίχους του εἰς τὴν βόην τοῦ πολέμου ὁ κ. Ν. Λιβαδῆς, σχολάρχης ἀλλὰ μεστὸς ἀπὸ νεωτεριστικῆς ἰδέας καὶ μὲ ποιητικὴν φλέβα. Καλλιτεχνικῇ, μικρὰ ἀλλὰ γεμῆτη πατριωτισμῶν, ἡ «**Καμπάνα τῆς Πατρίδος**» εἶναι ἕνας ὕμνος τῶν μεγαλοφυγμάτων τῆς Ἑλλ. φυλῆς κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους ἀλλὰ συγχρόνως τὸν μεγαλοιδεάτην ποιητὴν ἐμπνέει ἀσπονδον μῖσος κατὰ τοῦ Βουλγάρου. Τὰ τρία ποιήματα του «**Στὸν οὐρανόν**», «**Τὸ τραγοῦδι τοῦ παλληκαριοῦ**» καὶ ἡ «**Κοινωνία τοὺς μᾶς κολάζει**» εἶναι τρεῖς πυρκατωμένοι σίδηροι ἐναντίον τῆς Βουλγαρικῆς θηριωδίας. Εἶνε τὰ δυνατότερα ποιήματα τῆς συλλογῆς.

Τὰ περισσότερα ποιήματα ἔχουν τὸ ὕφος τῆς δημοτικῆς ποιήσεως — καὶ τοῦτο εἶναι προτέρημα, διότι ἀπενθύνονται οὕτω βαθύτερον εἰς τὴν Ἐθνικὴν ψυχὴν οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ, ὅστις ἐκφράζει τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως μὲ ἱκανὴν τέχνην.

Τὸ τεῦχος καθίσταται ἀκόμη ἐλκυστικώτερον μὲ τὴν Βυζαντινὴν διακόσμωσιν καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Θέατρον Γρ. Ξενοπούλου. Δύο τόμοι περιέχοντες ὀκτὼ δραματικὰ ἔργα, παρασταθέντα ὑπὸ τῶν δύο πρωταγωνιστριῶν, Κυβέλης καὶ Κοτοπούλης. Περὶ αὐτῶν ἔγραψεν ἡ «**Πανακοθήκη**». Ἐν τῇ στήλῃ αὐτῇ δέον νὰ γείνη μνηεὶα τῆς κομμῆς ἐκδόσεως, ἣτις ὀφείλεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «**Εστίας**» κ. Ι. Κολάρον.